14/05/2019

Η ενθρόνιση του Επισκόπου Τολιάρας και Ν. Μαδαγασκάρης

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Με την συμμετοχή δεκάδων εκκλησιαστικών κοινοτήτων και του τοπικού κλήρου από ολόκληρη την Μαδαγασκάρη, την 12η Μαΐου ε.έ., Κυριακή των Μυροφόρων, πραγματοποιήθηκε η Ενθρόνισις του πρώτου Επισκόπου Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ Προδρόμου στον Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Ιεραποστολικό Κέντρο της Τολιάρας.

Της τελετής της Ενθρονίσεως προηγήθη Αρχιερατικό Συλλείτουργο, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Β.Μαδαγασκάρης κ.Ιγνατίου και των Σεβ. Μητροπολίτου Καμερούν κ. Γρηγορίου – Εκπροσώπου της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου του Β’ – και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου

και του τοπικού Κλήρου.

Προσφωνών τον Θεοφιλέστατον Επίσκοπον Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καμερούν Γρηγόριος ανέφερε τα εξής:

Σεβασμιώτατε, Θεοφιλέστατε,

Σεβαστοί πατέρες,

Εξοχώτατε εκπρόσωπε της Δημοκρατίας της Κύπρου,

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και αδελφές,

Σεπτή εντολή και ευλογία της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κυρίου μοι, κυρίου Θεοδώρου του Β’, ευρίσκομαι σήμερα στην ευλογημένη στιγμή και θέση, ανάμεσά σας για να τελέσουμε την Ενθρόνισή σας στην Έδρα της ομωνύμου νεοσυστάτου επισκοπής Τολιάρας και Νότιου Μαδαγασκάρης παρουσία, αισθητή, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Β. Μαδαγασκάρης κυρίου κυρίου Ιγνατίου -του Ιεραποστόλου των δυο Ηπείρων- του και ποιμάναντος και ποιμένοντος θεοφιλώς την γιγαντιαία αυτή νήσον και εις τον οποίον, το Πατριαρχείο Αλεξάνδρειας πολλά οφείλει, δια την διαρρεύσασα δεκαπενταετία διακονίας του σε αυτήν την εσχατιά της Αφρικής και του Ινδικού Ωκεανού.

Όμως μέσα στον Λειτουργικό χρόνο της θείας Ευχαριστίας είναι παρών και χαίρει και αγάλλεται μαζί μας και η ψυχή του μακαριστού πρώτου Επισκόπου Μαδαγασκάρης κυρού Νεκταρίου του πολλά παθόντος και κοπιάσαντος και μαρτυρικά τελειωθέντος εν τη ανυποκρίτω υπακοή του στον Μακαριστό Πατριάρχη Πέτρον τον 7ον.

Πιστεύω ότι ο Μακαριστός Νεκτάριος οραματίστηκε ακόμα και τη σημερινή ημέρα καθότι, εάν κάτι διέκρινε και χαρακτήριζε την προσωπικότητα του, αυτό ήταν• η ρεαλιστικότητα και η ενεργή παρουσία του, στο εκάστοτε Εκκλησιαστικό και Ιεραποστολικό παρόν καθότι «απουσία εκ του παρόντος αμαρτία εστί» κατά τον βαθύ-φώτιστον Αββά Ισαάκ τον Σύρο.

Θα ήθελα, αδελφοί μου, να μπορούσα να φέρω μέσα στις αποσκευές μου λίγη θάλασσα από το Αιγαίο και μάλιστα, από τον κόλπο του Αγίου Όρους, που δέχτηκε σαν επίγεια κατοικία το σώμα του Επισκόπου Νεκταρίου, να παίρναμε αυτή τη θάλασσα να την ρίχναμε όλοι μαζί εδώ στην παραλία, στην παραλία του Ινδικού να έρχεται και να φεύγει η παρουσία του με κάθε κύμα… με κάθε άμπωτη και κάθε παλίρροια…

Αλλά πιστεύω ότι, η ψυχή του γυρίζει πάνω από όλη τη μεγαλόνησο της Μαδαγασκάρης αφήνοντας ένα άρωμα γλυκύτερο της βανίλιας στις ψυχές όλων μας… Ας είναι η μνήμη του αιώνια και τα έργα του κόπου του μνημόσυνο σεβασμού και ευχαριστίας…

Θεοφιλέστατε κύριε Πρόδρομε, η Εκκλησιαστική Σας παιδεία και η Θεολογική Σας κατάρτιση, Σας έχουν δώσει τα εφόδια, να γνωρίζετε ότι η ανάδειξή Σας στην θέση του Επισκόπου ακολουθεί τρία στάδια: 1. την Εκλογή, 2. την Χειροτονία και 3. την Ενθρόνιση. Τελούντες, λοιπόν, την ενθρόνιση Σας ουσιαστικά ολοκληρώνουμε αυτό που άρχισε με την εκλογή Σας και την χειροτονία Σας, δηλαδή, το ότι η αγία μας Εκκλησία, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, Σας καθιστά Επίσκοπο δηλαδή Εκκλησιαστικό ηγέτη και ταυτόχρονα, Εκκλησιαστικό διάκονο στην ευλογημένη αυτή Νέαν -κατ' αποκοπήν εκ της παλαιάς- Επαρχία του Θρόνου στην Μαδαγασκάρη.

Η πείρα Σας από τα χρόνια που περάσατε στην ευλογημένη Ιερά Μονή των αγίων Αναργύρων στο όρος του Πάρνωνος στη γενέτειρα Σας Σπάρτη, Σας έδωσε στην πράξη την εμπειρία, να γνωρίζετε ότι τα πάντα μέσα στην Εκκλησία ξεκινάνε από το λόγο που απευθύνουμε προς τον Θεό.

Ένας λόγος που μετά από λίγο, γίνεται διάλογος, ο οποίος, ακόμα και όταν παύει δια τον λόγων συνεχίζεται δια των παλμών της καρδίας, διότι είναι ο μόνος Λόγος ο οποίος μπορεί να μετατρέψει την καρδιά μας σε αγαπώσα καρδία, σε καρδία που επιθυμεί να διακονεί και να αυτο-δαπανάται, και να αγωνιά για τις ανάγκες του εγγύς αλλά και του μακράν πλησίον, του γνωστού και του αγνώστου. Ξεπερνώντας τόπους, σύνορα, γλώσσες, φυλές και πολιτισμούς.

Σ' αυτόν τον διάλογο τον οποίον πριν από πολλά χρόνια και από τη νεαρά Σας ηλικία ξεκινήσατε με τον Αυτόν που σπέρνει την αγάπη και τους έρωτες στις καρδιές των ανθρώπων, Αυτός έσπειρε και στη δική Σας την καρδιά την αγάπη για το Αποστολικό έργο, ένα έργο μεγαλειώδες και άγνωστο, το οποίο, συγκινεί πολλές καρδιές...!!!

Αλλά και από πολλές καρδιές της εκκοσμικευμένης μας Εκκλησίας, παραμένει εντελώς και ηθελημένα άγνωστο και αδιάφορο...

Αυτός, λοιπόν, γέμισε την καρδιά Σας με την επιθυμία της προσφοράς, να προσφέρετε τη ζωή Σας στη διακονία των Εθνών στη διακονία του Ευαγγελισμού των Εθνών... και μάλιστα των πλέον φτωχών...

Έτσι ο δρόμος της αφιερώσεώς Σας, Σας έφερε στο Καμερούν και ήλθατε μαθητευόμενος Κυρηναίος κάτι απόλυτα σύμφωνο με τον χαρακτήρα Σας... Και διακονήσατε τον λαό του Καμερούν με αγάπη και αυταπάρνηση γι' αυτό, αγαπηθήκατε από όλους χωρίς εξαίρεση.

Προσωπικά θα σας είμαι πάντοτε ευγνώμων.

Έτσι ο Μακαριώτατος Πατριάρχης μας Σας γνώρισε και επρότεινε στην Αγία Σύνοδο του Πατριαρχείου μας η οποία, και παμψηφεί Σας εξέλεξε Επίσκοπο της ευλογημένη αυτής Επαρχίας ελαφραίνοντας τον υπέρβαρο ζυγό του αγίου αδελφού μας κυρίου Ιγνατίου, ο οποίος από την πρώτη στιγμή εξέφρασε την ευαρέσκειά του προς το πρόσωπο Σας και εδήλωσε ότι θα Σας συμπαρασταθεί με κάθε τρόπο στην νέα Σας πορεία.

Όμως ο Κύριος Σας έδωσε και μια εξαιρετική ευλογία την παρουσία του αγαπητού και σεβαστού μας πατρός Πολυκάρπου, τέκνου γνησίου του Αγιωνύμου Όρους της Παναγίας μας, ο οποίος από πολλών ετών (σχεδόν μια δεκαετία) διακονεί τον ευγενή λαό της Μαδαγασκάρης στήριγμα και βακτήρια του Σεβασμιωτάτου κυρίου Ιγνατίου στην Επαρχία της Τολιάρα. Είθε ο Κύριος του Αμπελώνος πάτερ Πολύκαρπε να σου ανταποδώσει τον κόπο των βασταξάντων τον καύσωνα, όλων αυτών των ετών.

Όμως έρχεσαι σε ένα μέρος όπου υπάρχουν Εκκλησιαστικές Κοινότητες και Ιερείς και Διάκονοι και Μοναχές. Αυτοί θα είναι το αντικείμενο της Διακονίας σου και ό,τι χρησιμοποιήσεις για αυτήν την Διακονία θα αποτελέσει την ζύμη την μαγιά, για να επεκτείνετε την μαρτυρία την Ορθοδόξου Εκκλησίας ακόμα παρά πέρα από τα σημερινά όρια της…

Σε ένα από τα ιδιόμελα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής αναφέρει και προτρέπει ο Υμνωδός τους πιστούς με αφορμή την παραβολή των Ταλάντων: ότι κάθε ένας από εμάς θα πρέπει να πολλαπλασιάσει τα Τάλαντα που του έδωσε ο Θεός… Ο ένας ας προσκομίσει Σοφία, ο άλλος ας σκορπίσει τον πλούτο του στους φτωχούς, ο άλλος ας προσφέρει Λειτουργία ευπρόσδεκτον (και εδώ αναφέρεται στους Ιερείς)… Και αυτός που είναι πραγματικά Πιστός ας κοινοποιήσει αυτήν του την Πίστη σε όσους είναι μακριά και τους είναι άγνωστη… Αυτό ουσιαστικά είναι το έργο των Ιεραποστόλων το οποίο απαιτεί, κατά τον Υμνωδό, μόνον Πίστη … αυτή θα πρέπει να είναι η αυτοκριτική όλων μας … Έχω Πίστη; Πώς μπορώ να μεταδώσω κάτι που δεν έχω ; Ο Κύριός μας παρομοίασε την Πίστη σαν ένα σπόρο σιναπιού… που είναι ο μικρότερος από όλους τους σπόρους, αλλά εάν τον φυτέψουμε γίνεται τόσο μεγάλο Δένδρο που έρχονται τα πουλιά του ουρανού και φτιάχνουν επάνω του τις φωλιές τους… Καλλιεργείστε την πίστη του Χριστού… γίνετε όλοι σας Πίστη και πιστοί… και θα ανοίξει τότε η Πύλη της Βασιλείας του Θεού από εδώ… από αυτήν την ζωή… αγαπήστε τον Επίσκοπό σας διότι αυτός σας αγάπησε πριν σας συναντήσει… αγαπήστε δι’ αυτού τον Χριστό και θα δείτε θαύματα στην ζωή σας… θα δείτε προπαντός το Φως της Αναστάσεως το οποίο “φωτίζει πάντα

ανθρώπον ερχόμενον είς τον κόσμο”...., απλά δεν έχουν όλοι τα πνευματικά μάτια να το δουν...

Να χαίρεσαι, Θεοφιλέστατε, την Βασιλεία της Διακονίας Σου και η Διακονία Σου να Σου χαρίζει πάντα την χαρά και την γλυκύτητα της Βασιλείας των Ουρανών από αυτήν την ζωή... Και να γνωρίζεις ότι σ’ αυτήν Σου την πορεία δεν είσαι μόνος, όσο και αν, οι περιστάσεις θα προσπαθούν να σε πείσουν για το αντίθετο. Έχεις την αγάπη, την διαρκή προσευχή και την μέριμνα του Πατριάρχου μας κ. κ. Θεόδωρου του Β’, την ευλογία και την αγάπη του οποίου με επεφόρτισε να μεταφέρω σε όλους σας, αλλά και την αγάπη όλων ημών που παρευρισκόμαστε σήμερα στην χαρά Σου και χιλιάδων άλλων αδελφών και “κρυφών μαθητών” του Κυρίου μας οι οποίοι χαίρονται και μεριμνούν και προσεύχονται για όλους εσάς γιατί είστε αδελφοί του Κυρίου μας και άρα και δικοί τους αδελφοί...

Χριστός ΑΝΕΣΤΗ αδελφοί τε και φίλοι... συμπολιτευθείτε την Ζωή της Αναστάσεως... Χριστός ΑΝΕΣΤΗ...!!!

Αντιφωνόντας ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος εξεφώνησε τον Επιβατήριον Λόγον στον οποίον ανέφερε τα κάτωθι:

Χριστός Ανέστη,

Αδελφοί μου, Χριστός Ανέστη!

Και είναι αυτή η πίστη μας. Σ’ ένα Θεό που είναι συνάμα και τέλειος άνθρωπος. Σε έναν τέλειο Θεό και τέλειο άνθρωπο που Ανέστη, που νίκησε το θάνατο και μας χάρισε τη ζωή. Και τι σημαίνει ότι ο Χριστός Ανέστη; Σημαίνει ότι ο Χριστός γεύτηκε το θάνατο. Και τι σημαίνει ο Χριστός γεύτηκε το θάνατο, σημαίνει ότι γεννήθηκε από τέλειο άνθρωπο, τη μητέρα όλων μας την Παναγία. Και τι σημαίνουν όλα αυτά; Σημαίνουν ότι ο Θεός προσέλαβε τον άνθρωπο απ’ άκρη ως άκρη, από έμβρυο ως λείψανο για ένα και μόνο σκοπό, για να τον ενώσει μαζί Του, να γίνουν ένα, να γίνουμε όλοι θεοί.

Αδελφοί μου, οικογένεια μου, παιδιά μου, αυτή είναι η πραγματικότητα στην οποία καλούμαι να βαδίσω και να σας κάνω κι εσάς να ακολουθήσετε. Αυτό είναι το πνευματικό οξυγόνο που καλούμαι να αναπνεύσω και φυσώντας να το δώσω και σ’ εσάς. Την πραγματικότητα αυτή της πρόσληψης, της πρόσληψης όλης της πραγματικότητας της αγίας αυτής Γης. Καλούμαι να γεννηθώ εκ νέου εδώ, να γίνω όντως σάρκα από τις σάρκες σας και οστό από τα οστά σας, καλούμαι να βαδίσω όπως εσείς, να ζήσω όπως εσείς και όλα αυτά να τα αναφέρω μαζί με εσάς στο Θεό. Καλούμαι να πεθάνω εδώ, ως ένας από εσάς, και την ώρα της τελικής κρίσεως να αναστηθώ πάλι μαζί σας, με την οικογένεια την οποία μου έστειλε ο Χριστός και η αγία μας Εκκλησία. Καλούμαι να ανέβω σε αυτόν το θρόνο και να τον βιώσω ως Σταυρό, τον Σταυρό του μαρτυρίου της πίστεως, μιας πίστεως την οποία ήρθα να ευαγγελίσω όχι ως δάσκαλος ή ως αλάνθαστος, αλλά ως γονιός ο οποίος θέλει να δώσει στα παιδιά του ό,τι καλύτερο έχει• και δεν έχω τίποτα καλύτερο από τον Χριστό μας. Και ως γονιός θα κάνω λάθη, αλλά να ξέρετε πως κάθε πράξη μου έχει αγαθό σκοπό, να κερδίσουμε όλοι τον παράδεισο.

Για το βαρύ και γλυκό αυτό δώρο, για την οικογένεια μου τη Νότιο Μαδαγασκάρη, ευχαριστώ πρώτα τον Τριαδικό Θεό και την Υπεραγία Θεοτόκο, εν συνεχεία τον όντως Πατέρα όλων μας, τον Μακαριότατο Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ. κ. Θεόδωρο και την υπ’ Αυτόν Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου, τον ιεραπόστολο που συνεχώς αγωνιά και προσεύχεται για εμάς, ούτως ώστε το χωράφι αυτό του Κυρίου μας, εμείς δηλαδή ως Επισκοπή, να αποδώσει καρπούς ζωής. Τον σεβασμιότατο Μητροπολίτη Καμερούν κ. κ. Γρηγόριο, τον άνθρωπο της αγάπης και τον ιεραπόστολο της θυσίας• τον πατέρα μου και μέντορά μου στην ιεραποστολή, αυτόν στον οποίον ανήκει ό,τι καλό απέκτησα στην τριετή μαθητεία μου δίπλα του• τον όντως Χριστό για τη Γη του Καμερούν! Τον μακαριστό προκάτοχό μου και μέγα ιεραπόστολο π. Νεκτάριο, τον πρώτο γεωργό της Μαδαγασκάρης του οποίου το μέγεθος και το έργο με ελέγχει συνεχώς καθώς και τον άμεσο και άξιο συνεχιστή του, τον σεβασμιότατο Μητροπολίτη Μαδαγασκάρης κ. κ. Ιγνάτιο, τον

ταπεινό ιεράρχη και άνθρωπο της καρδιάς που τόσο θερμά με υποδέχτηκε.

Τον πατέρα Πολύκαρπο, τον πρωτοσύγκελο της Ιεράς Επισκοπής μας, τον αδελφό σας ο οποίος έχει γίνει ένα με αυτόν τον ευλογημένο τόπο και στον οποίο οφείλω πολλά. Και τέλος ένα μεγάλο ευχαριστώ σ’ εσάς, τα παιδιά μου, τις εικόνες του Θεού, τις οποίο θα τιμώ θα ασπάζομαι και θα διακονώ ως ο τελευταίος όλων σας.

Τον νέον Επίσκοπο καλωσόρισε εν συνεχεία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Β.Μαδαγασκάρης κ. Ιγνάτιος, Εκπρόσωπος του Τοπικού Κλήρου, Εκπρόσωποι της Κυβερνησεως και της Δημοτικής Αρχής της πόλεως της Τολιάρα. Ακολούθησε ρεσεψιόν και κοινό δείπνο αγάπης για όλον τον κόσμο προσφορά της νεας Επισκοπής και εορταστικό πρόγραμμα με την συμμετοχή χορωδιών και μουσικο-χορευτικών συγκροτημάτων από όλες τις Ορθόδοξες εκκλησιαστικές κοινότητες.